

Ders 94

LESSON 94

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İkinci İnceleme (Bölüm 2): İman İle Doğru Sayılan İbrahim

REVIEW 2: ABRAHAM, RIGHTEOUS BY FAITH

Yaratılış 6-22, v.b.

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenlik içinde yaşamasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bu gün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bu gün Tanrı'nın peygamberlerinin mesajını **yeniden incelemeye** devam ediyoruz. Peygamberlerin mesajı bir öyküdür. **Tanrı'nın öyküsü.** Tanrı'nın günah içinde kaybolmuş olan tanrı'nın çocuklarını aramak ve kurtarmak için neler yaptığını anlatan harika öyküsü. Özetleyecek olursak, **Tanrı'nın peygamberlerinin mesajı, günahlı insanların Tanrı'nın önünde nasıl doğru kılınp aklandıklarını bildiren İyi Haber!** Bu günkü dersimizin adı: **“İman aracılığı ile aklanmak (doğru kılınmak).”**

Her öyküde olduğu gibi, Tanrı'nın kitabının öyküsünün de bir başı ve bir sonu vardır. Bir önceki dersimizde, bu öykünün başlangıcını yeniden inceledik ve ilk insan olan Adem'in, Tanrı'nın düşmanı olan Şeytan'ı izlemeyi nasıl seçtiğini gördük. Adem'in işlediği tek günah, tüm soyunun günah içinde doğmasına ve cehenneme giden yola girmesine neden oldu. Bazı kişiler bu gerçeği inkar etmeye çalışarak şöyle diyorlar: “Adem'in işlediği günah onun kendi sorunuydu! Onun günahı bizi etkilemez!” Ancak bu sözleri söyleyen kişiler, **“Günah bir insan aracılığı ile, ölüm de günah aracılığı ile dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi”** (Romalılar 5:12) gerçeğini ilan eden peygamberlerin yazılarını önemsememektedirler.

Woloflar şöyle derler: “Bulaşıcı bir hastalığın etkileri yalnızca bu hastalığa sahip olan kişi ile sınırlı kalmaz.” Benzer şekilde, Adem'in günahının laneti, yalnızca Adem'i etkilemek ile kalmadı, ama bulaşıcı bir hastalık gibi hepimizi etkiledi. Tüm insanların günahlı bir doğa ile dünyaya gelmelerinin nedeni, Adem'in ilk günahıdır. “Bir sıçan yalnızca kendisi gibi toprağı kazan bir yavru doğurur.” (Wolof atasözü). Benzer şekilde, hepimiz ilk atamız Adem'in doğasını miras aldık. İçimizde bulunan bu günahlı doğanın Tanrı bizim için bir çözüm sağlamadığı sürece bizi sonsuza kadar yargılayacağı mutlak bir kesinliktir. İyi Haber, Rab Tanrı'nın **bir çözüm** sağlamış olduğudur. Tevrat'ta okuduğumuz gibi, Adem ve Havva'nın günah işlediği aynı gün Tanrı, merhameti nedeni ile bir vaatte bulundu. Yeryüzüne, bakire bir

kızdan doğacak olan doğru bir Kurtarıcı göndereceğine dair söz verdi. Bu Kurtarıcı, Adem'in çocuklarının günahlarının borcunu ödeyecek bir Kurban olarak Kanını dökenekti.

Müjde (İncil) kitabındaki çalışmamızda, Tanrı'nın, belirlemiş olduğu zaman geldiğinde, vaat etmiş olduğu Kurtarıcı'yı yeryüzüne gönderdiğini gördük. O, günahsız İnsan, **İsa Mesih'ti**. Günah işleyen Adem ve günah işlemeyen Mesih arasındaki farkın, Tanrı Sözü tarafından nasıl açıklandığına kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

“Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığı ile egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkumiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı. Çünkü bir adamın söz dinlemeliği yüzünden nasıl bir çoğu günahkar kılındıysa, bir adamın söz dinlemesi ile bir çoğu da doğru kılınacaktır.” (Romalılar 5:17-19)

Kutsal Yazıların Adem'de olanlar ve İsa Mesih'te olanlar ile ilgili olarak söyledikleri işte bunlardır.

Her birimiz Adem'in benzerliğinde **doğduk**. Ama Tanrı Adem'in çocuklarını yüreklerinde **yeniden doğmaya, Adem'in benzerliğini** üzerlerinden çıkarmaya ve **Mesih'in benzerliğini** giyinmeye davet ediyor! Böyle bir şey nasıl mümkün olabilir? Yalnızca **iman aracılığı ile!** Kutsal Yazılar, eğer siz Rab İsa Mesih'in günahınızın borcunu ödediğine yüreğinizde inanırsanız, Tanrı'nın, Kutsal Ruh'un gücü aracılığı ile yüreğinizi temizleyerek ve yenileyerek yeniden doğmanızı sağlayacağını bildiriyor. Mesih'te yeni bir yaratık olacaksınız; artık kendiniz için değil, sizin içi ölen ve dirilen Rab İsa Mesih için yaşayacaksınız.

Gelin şimdi tekrar Tevrat'a dönelim ve yaptığımız ikinci incelemeye Tanrı'nın, dünyaya Kurtarıcı göndermek hakkındaki **planında** nasıl hareket ettiğini hatırlayarak devam edelim. Kronolojik derslerimizde Adem'in Kayin ve Habil adlarındaki ilk iki oğlunu gördük. Habil, Tanrı'nın, bir kurban olarak Kanını dökmek için gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vaadine inandı, ama Kayin Tanrı'nın vaadine inanmadı. Tanrı Kayin'i, tövbe edebilmesi için hesap vermeye çağırdı, ama Kayin'in karşılığı yalnızca öfkelenmek ve küçük kardeşi Habil'i öldürmek oldu.

Bu olaydan sonra, Adem'in çocuklarının çoğunun Kayin'in attığı adımın ardından yürüdüklerini gördük; günah içinde eğendiler ve bu nedenle Nuh'un zamanı geldiğinde Kutsal Yazılar'da şunları okuyoruz: *“Rab baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, insanın **aklı fikri hep kötülükte**.”* (Yaratılış 6:5) Tanrı'nın, Adem çocuklarını bir tufan ile nasıl yok etmeyi amaçladığını gördük. Ahlak açısından çürümüş ve mahvolmuş insanların yaşadıkları bu dönemde, Nuh, Tanrı'nın gelecek olan Kurtarıcı ile ilgili vaadine inanan tek kişiydi. Tanrı bu nedenle Nuh'a ailesi ve bir çok hayvan için bir sığınak olacak büyük bir gemi inşa etmesini söyledi. Nuh gemiyi inşa ederken Tanrı tam yüz yıl günahkarlara sabır ile katlandı. Ama tüm bunlara rağmen Nuh ve ailesinin dışında hiç kimse tövbe etmedi ve Tanrı'nın Sözü'ne inanmadı. Böylece sonunda, sözüne sadık olan Tanrı her şeyi vaat ettiğine uygun olarak yaptı ve kendileri için sağlamış olduğu sığınak gemiye girmeyi reddeden herkesi dünyadan sildi.

Bu olaydan sonra Nuh'un soyunun yavaş yavaş Tanrı'nın Sözü'nü unuttuğunu gördük, çünkü onlar da Adem'in çocukları olduklarından, doğaları günahlıydı. Sonra Babil Kulesi ile ilgili öyküyü okuduk ve insanların nasıl dünya halkını tek bir yerde toplamaya ve Tanrı'ya karşı isyan ederek nasıl büyük bir kent ve yüksek bir kule inşa etmeye çalıştıklarını gördük.

Ama Tanrı, onların dillerini karıştırarak ve onları tüm yeryüzünün dört bir bucağına dağıtarak yargıladı.

Daha sonra, **İbrahim peygamberin** harika öyküsünü okuduk. İbrahim'in, Tanrı'nın, Adem'in çocuklarını günahın egemenliğinden kurtarmak için yapmış olduğu planda çok önemli bir yere sahip olduğu doğrudur. İbrahim'in babası putlara tapan biriydi ve İbrahim de tüm Adem soyu gibi bir günahkardı. Ancak, Tanrı'nın harika planı aracılığı ile İbrahim'e görüldüğünü ve ona babasının evinden çıkmasını ve ülkesinden ayrılmasını buyurduğunu gördük. Tanrı, İbrahim'den yeni bir ulus yaratmayı planladı; kutsal Kurtarıcı, bu ulustan dünyaya gelecekti. Tevrat'ta, Yaratılış kitabının on ikinci bölümünde İbrahim'i çağıran Tanrı'nın ona şu sözleri söylediğini okuduk:

*“Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak ve sana göstereceğim ülkeye git.Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana ün kazandıracacağım, bereket kaynağı olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacak, seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar **senin aracılığın ile kutsanacak.**”* (Yaratılış 12:1-3)

Tanrı, İbrahim'e neden başka bir ülkeye gitmesini buyurdu? Tanrı, İbrahim'den **yeni bir ulus** yapmak istedi. **Tanrı İbrahim'den neden yeni bir ulus yapmak istedi?** Tanrı bu ulus aracılığı ile Kutsal Yazıları yazacak olan peygamberlerin ortaya çıkmasını planladı. Ve Tanrı bu aynı ulus aracılığı ile **Kurtarıcıyı** dünyaya göndermeyi amaçladı. Tanrı bu nedenle İbrahim'e, *“Bereket kaynağı olacaksın. Yeryüzündeki bütün halklar **senin aracılığın ile bereketlenecek**”* diyerek vaatte bulundu.

Tanrı, İbrahim'e verdiği vaadi yerine getirdi mi? Evet, yerine getirdi! İbrahim yüz yaşındayken ve karısı Sara doksan yaşındayken, Tanrı onlara aynen söz vermiş olduğu gibi, İshak adında bir oğul verdi. İshak'ın yeni **İsrail** ulusunu oluşturan on iki oğula sahip, Yakup adlı bir oğlu vardı. Aranızda Kutsal Yazıları bilenler, Kurtarıcının İsrail ulusu aracılığı ile geldiğini bilirler. Çünkü hem Meryem (İsa'nın annesi) ve hem de Yusuf (İsa'yı evlatlığa kabul eden babası /velisi) İbrahim'in soyundan geliyorlardı. Bu nedenle Müjde'deki ilk ayette şunlar yazılıdır: *“**İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir.**”* (Matta 1:1) İsa Mesih yersel biçimi açısından, İbrahim, İshak ve Yakup aracılığı ile geldi. Ama kutsal Canı açısından, O, yeryüzünde doğmak üzere göklerden gelen, En Yüce Olan'ın Oğlu, Tanrı Sözü'ydü (*Kalimat Allah*).

Ama şimdi bunları bırakalım ve İbrahim'in öyküsüne geri dönelim, çünkü İbrahim hakkında hatırlanması gereken bir başka önemli nokta daha var. İbrahim'in de Adem çocuklarının tümü gibi günah içinde doğduğunu gördük. Ama Kutsal Yazılar bize İbrahim'in bu gün Kutsal Olan Tanrı'nın huzurunda sonsuza kadar kalacağı Cennette bulunduğunu söylerler. Şimdi şu soruyu soralım: **İbrahim, Tanrı'nın, onun günahlarını bağışlaması, onu doğru sayması ya da aklamayı ve cennete alması için ne yaptı?** Kutsal Yazılar bu konuda ne der? Şöyle der: *“İbrahim Tanrı'ya **iman etti** ve bu, ona **doğruluk** sayıldı.”* (Yaratılış 15:6)

İbrahim **Tanrı'ya**—Tanrı'nın Kendisine—iman etti. İbrahim **Tanrı'nın ona söylediği şeye** iman etti. Tanrı bu nedenle onu doğru saydı ve ona doğruluğu itimat etti. Bu gün bu programı dinlemekte olan sizler, **İbrahim'in iman ettiği gibi siz de Tanrı'nın Sözü'ne iman ediyor musunuz?** Tanrı'nın var olup olmadığına ya da Tek olup olmadığına iman edip etmediğinizi sormuyoruz. Şeytan bile Tanrı'nın var olduğunu biliyor. Tanrı'nın istediği O'nun buyurmuş olduğu kurtuluş yolu ile ilgili **söylediklerine**, İbrahim'in iman etmiş olduğu gibi iman etmenizi ister. İbrahim bize neye iman etmemiz gerektiğini söyledi. İbrahim'in, oğlunun yerine bir koç sunduğu gün o mütemayiz dağın üzerinde ne söylediğini hatırlayabiliyor

musunuz? İbrahim, “yakmalık kuzu için sunuyu Tanrı’nın kendisi sağlayacak!” dedi. (Yaratılış 22:8) Ve İbrahim koçu kestikten sonra, odağa, ‘Rab sağlayacak’ anlamına gelen *Yehova Yireh* adını verdi. (Yaratılış 22:14) Tanrı, kurban edilecek koçu zaten sağlamışken İbrahim o dağa neden “*Tanrı sağlayacak*” adını verdi? İbrahim o sırada bir peygamber olarak gerçekleşecek olayları duyuruyordu. İbrahim, “*Rab sağlayacak*” dediği zaman, sunakta yatan oğlunun yerine geçen koçun bulunduğu o dağda gerçekleşecek olayları önceden bildiriyordu. İbrahim, Kurtarıcının **Kendisine iman eden herkesi** Tanrı’nın adil yargısından **kurtarmak için** aynı dağın üzerinde Kanını dökeceği güne önceden bakıyordu.

Müjde kitabında yaptığımız çalışmada İsa Mesih’in İbrahim’in peygamberliğini yerine getirmek için İbrahim’in zamanından yaklaşık iki bin yıl sonra dünyaya geldiğini gördük. Evet, Yeruşalim’in dışında İbrahim’in, oğlunun yerine kurban ettiği koçun bulunduğu dağda, Kurtarıcı İsa, Adem’in çocuklarını kurtarmak için Kanını döktü. İşte bu nedenle, İsa’yı çarmıha çiviledikten sonra İsa’nın ölmeden önce, yüksek ses ile, “**Tamamlandı!**” dediğini duyduk. “*Tamamlandı*” sözü, “*Bitti, yapılacak bir şey kalmadı*” anlamındadır. İsa, neden “**Tamamlandı!**” dedi? İsa, bu sözcüğü kullandı, çünkü **O’nun çarmıhtaki ölümü**, Tanrı’nın uzun zaman önce peygamberleri aracılığı ile bildirdiği **kurtuluş planı tamamlandı! İsa’nın ölümü, İbrahim’in kurbanının ve tüm hayvan kurbanların sembolizmini yerine getirerek gerçekleştirdi!**

Bu gün bizi dinlemekte olan sizler, İsa Mesih’in Kendisinin Tanrı’nın gökyüzünden göndermiş olduğu mükemmel ve nihai kurbanlık (*İd el-Adha*) “koyun” olduğuna iman ediyor musunuz? **İbrahim’in imanına sahip misiniz?** İbrahim’in imanı ile ilgili olarak Müjde’nin neler söylediğine kulak verelim:

(Romalılar 4) ¹ *Şu halde soyumuzun atası İbrahim’in durumu için ne diyelim?* ² *Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır, ama Tanrı’nın önünde değil.* ³ *Kutsal Yazı ne diyor? ‘İbrahim Tanrı’ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı (ve ona doğruluk sayıldı).’* ²² *Bunun için de alanmış sayıldı.* ²³⁻²⁴ *‘Aklanmış sayıldı’ sözü, yalnız onun için değil, ama aklanmış sayılacak olan bizler—Rabbimiz İsa’yı ölümden diriltiren Tanrı’ya iman eden bizler—için de yazıldı.* ²⁵ *İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi. Amin.*

Bizi dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programımızda bize tekrar katılacağınızı ümit ediyoruz. Tanrı isterse, peygamberlerin mesajını yeniden incelemeye devam edeceğiz ve Tanrı’nın dünyanın Kurtarıcısının gelmesi amacı ile yolu hazırlaması için seçmiş olduğu bir başka büyük peygamberi göreacağız. Bu peygamber Musa’dır.

Tanrı size Kutsal Yazıların ilan ettikleri hakkında net bir anlayış versin ve sizi bereketlesin:

“İbrahim Tanrı’ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı.” (Romalılar 4:3)